

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592544720.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

»Jeg troer ikke, at det er saa vanskeligt. Hvordan det end gaaer, saa have de, der ere formuende og bære et fornemt Navn, et stort Privilegium. De behøve kun at gjøre ganske Lidt, uforholdsmæssig meget Mindre end en simpel, uformuende Mand, for at man skal paaskjønne dem og see op til dem. Omendskjøndt Rigdommen efter Naturens Orden medfører store Pligter, ere de Fattige blevne saa vænnede til at see de Rige kun have Rettigheder, at man blot behøver at gjøre sin simple Pligt, for at det skal tage sig ud som noget Usædvanligt. Det er dog virkelig sandt! En rig Dame behøver kun at vise menneskelig Følelse overfor et Par Børn og en Hund, saa priser man hende som en Engel. Det er jo en mærkværdig stor Magt, og den maa kunne anvendes over hele Verden. Baron Panin har et betydeligt Gods. Hvad kunde ikke udrettes der, hvis vi vare hjemme, ved at gaae Folk lidt tilhaande, give dem Sands for Sparsommelighed, vække deres 168 Kappelyst, tage Del i deres Fornøielser og Sorger, leve med dem som en Familie, man havde faaet anbetret! Det er mit store, fjerne Formaal - og nu maa De ikke smile - at jeg en Dag kan tage Carl og Henriette ved Haanden og føre dem ud paa Balconen og lade dem hilse af en flittig, velsindet, velstaaende Befolkning som Herskab og tillige som troe Venner - Carl som den, der i Nødsfald ogsaa skal føre Godsets unge Mænd i Krig for Landets Forsvar - og det gjør mig kun ondt, at det Land ikke er Danmark.«